

[Ingvard Dahl.]

sættes ved finansloven, har man ikke stillet ændringsforslag på dette punkt.

I bilaget påpeges nødvendigheden af, at der ydes særlig støtte til forstæder og andre kommuner, der har et stort boligbyggeri. En sådan særlig støtte er så meget mere nødvendig, som de pågældende kommuners vanskeligheder har medført, at bestemmelsen i boligstøtteloven om, at der også kan ydes huslejestøtte til tobørnsfamilier, ikke har fået den betydning, som var tilsigtet, idet mange kommuner ikke har ment at have råd til at udnytte den pågældende bestemmelse. I dette lovforslag er derfor bestemt, at kommunernes andel i udgifterne i henhold til boligstøttelovens kapitel V skal begrænses til et nærmere bestemt beløb pr. indbygger.

Jeg skal iøvrigt henlede opmærksomheden på, at det må anses for nødvendigt, at der bliver åbnet adgang til, at kommuner med stort boligbyggeri kan optage lån på rimelige vilkår til gennemførelse af de forskellige kommunale „byggeinvesteringer“, såsom skoler, veje, kloaker m. v.

Det andet lovforslag, som jeg hermed har den ære at fremsætte, omfatter som nævnt en forlængelse af den ved lov af 13. april 1938 med senere ændringer hjemlede rentenedsættelse for statslån til boligbyggeriet.

De 10 år, for hvilke der efter 1938-loven er indrømmet nedsættelse af statslånsydelsen for lejligheder, der har fået statslåns-tilsagn i tiden 30. maj 1940—30. marts 1942, er nu ved at være udløbet, og såfremt nedsættelsen af statslånsydelsen ikke forlænges, må der i de pågældende ejendomme foretages huslejeforhøjelser, som vil andrage 25—30 pct.

Da lejligheder, der har fået statslåns-tilsagn efter 30. marts 1942, har fået nedsættelse af statslånsydelsen i 20 år, finder forslagsstillerne det nødvendigt, at der gennemføres en sådan ordning, at den hidtidige statslånsydelse for lejligheder opført i ovennævnte periode forlænges med yderligere 10 år.

Det bemærkes, at forlængelsen af nedsættelsen på statslånsydelsen kun omfatter forholdsvis få lejligheder. De samlede statslånstilsagn i perioden 30. maj 1940—30. marts 1942 har således ialt andraget ca. 40 mill. kr. Den pågældende rentenedsættelse beløber sig til ca. $\frac{3}{4}$ mill. kr. årlig.

Idet jeg iøvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslagene, skal jeg anbefale forslagene til en velvillig og hurtig behandling i det høje folketing.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren af Hans Hedtoft, Elgaard, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Jørgen Jørgensen (Lejre) og Viggo Starcke.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 3715).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke til forespørgslens fremme som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser.

Valgt blev: *H. C. Hansen, Einer-Jensen, Kolbjørn, Lindberg, Lars M. Olsen, Th. Poulsen, Hans Rasmussen, Foged, Niels Eriksen, Jørgen Gram, Weikop, Poul Claussen, Stæhr Johansen, Skytte og Oluf Pedersen.*

Formanden: Den følgende sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altså til:

Tredie behandling af forslag til midlertidig lov for Færøerne om pantsætning af fangst.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3716).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 98 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Derpå fulgte:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om lærlingeforholdet [af Alfred Jensen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5517; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2845).